

יצורי אדם בחנות חיות

יצור מסוג אדם נכנס ביום גשום לחנות "חיות" דרך דלת הכניסה הראשית. הוא מנגב את נעליו בשטיח הכניסה, שני ניגובים לכל רגל ונכנס מיד אחרי שהמוכר סיים את חיוכו ללקוח הקודם. אם הוא לא היה מתעכב בשטיח הכניסה הוא היה מספיק לראות את החיוך והדעה שלו על המוכר הייתה מעט שונה, מצד שני, אם הוא היה נכנס לחנות עם נעליים מלאות בוץ הדעה של המוכר עליו הייתה שונה גם כן. הוא מביט שמאלה על תוכי צבעוני שצד את עינו, ומפסיד שני עכברים שהתנגשו זה בזה בכלוב מימינו, דבר שהיה משמח אותו על פי רוב הנתונים שברשותינו. הוא נפעם מגודל התוכי, ומחליט שמדובר בתוכי גדול יחסית. ההשתהות הזו בשילוב ההשתאות המרוחה על פניו תופסות את תשומת לבה של עובדת צעירה שחשה לתת מענה לצרכים - יהיו אשר יהיו - של הלקוח החדש. היא מניחה על הרצפה דלי מלא בירקות טריים וחולפת על פניו של ארנב לבנבן שזה עתה גילה שדילגו עליו בארוחת הבוקר.

הארנב, כשהתעורר מוקדם יותר באותו היום, התכוון להכריז בינו לבין עצמו על העובדת הזו כעובדת החודש, אך בעקבות המאורעות המתוארים כאן- הוא מתחרט.

העובדת המסורה מגיעה ליצור האדם מנגב-הרגליים בדיוק כאשר נפתחת הדלת. בפתח עומד יצור אדם נוסף, מושך בהרבה מהראשון במספר רבדים, שמפספס לגמרי את נוכחותה של העובדת הצעירה העומדת כמטר לידו, בצמוד לכלוב התוכי, מוסתרת מאחורי הדלת הפתוחה. הוא הולך בצעד החלטי לכלוב הארנב, מרים אותו ושם פעמיו אל הקופה. אם הם היו נפגשים, יצור האדם השני והמוכרת הצעירה, הם היו מתאהבים ומתחתנים במקום.

במקום זאת, עסוקה המוכרת בניסיונות למשוך את תשומת לבו של יצור האדם הלקוח-הראשון בכדי לבשר לו כמה פרטים עסיסיים על התוכי שהוא חומד. יצור האדם עסוק עתה בבהייה אינסופית במערבולות הצבעים של נוצות התוכי ומפסיד את החלק שבו המוכרת מתריעה על אופיו קצר הסבלנות וחם המזג. הוא מחליט לרכוש את התוכי בהחלטה פזיזה שתמנע ממנו מאוחר יותר במהלך אותו יום לרכוש תוכי נוסף בחנות "חיות" אחרת, שיכול היה להיות התוכי המתאים יותר בשבילו ולהוציא אותו מהדיכאון העמוק שהוא עתיד להיכנס אליו בעוד שמונה שנים.

הוא מגיע לקופה בליווי המוכרת הצעירה שנשענת על הדלפק ורושמת על דף צהוב הנחיות לטיפול בבעל החיים המכונף. המוכר נראה לו זעפן. ברגע זה בדיוק נטרקת הדלת מאחורי יצור האדם השני המושך-יותר-מיצור-האדם-הראשון, שזה עתה סיים לרכוש ארנב שאיבד את האמון במין האנושי לצמיתות.

כמה רגעים מאוחר יותר יוצאים התוכי ואדונו החדש מחנות ה"חיות" חמושים בשקי אוכל שבתחתיתם הולך ונקרע לו דף הנחיות צהוב ומקומט. אדון התוכי צפוי לאלתר לחלוטין את היחסים החדשים עם ה"חיה" בהיעדר דף ההנחיות שאבד אי שם, ולהינשך קשות באצבעו המורה.

הוא עתיד לחכות בתור לקופת החולים רגעים ספורים אחרי שייצא משם יצור האדם המושך-יותר ההוא, שעתיד להינשך גם כן באותה אצבע על ידי ארנב נקמן ונוטר טינה. יצורי האדם, אם היו נפגשים, היו יכולים להתחבר על רקע האצבעות הפגומות שלהם ולהיות שושבינים אחד של השני בחתונות עתיד.

לקוח מתוך "יצורי אדם וכל מיני דברים שקרו ושהיו יכולים לקרות להם אבל בסוף לא קרו", עבודתו של תלמיד כיתה ח' מהזרוע הספיראלית-מרכזית פרסאוס מהקצה הדיסטלי של שביל החלב.